

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně **H. I.**, zastoupená JUDr. Martinem Köhlerem, advokátem se sídlem České mládeže 135, Liberec VIII – Dolní Hanychov, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2006, čj. OAM-967/VL-07-04-2006, vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci pod sp. zn. 58 Az 23/2007, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 31. 8. 2007, č. j. 58 Az 23/2007 - 50,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 31. 8. 2007, č. j. 58 Az 23/2007 - 50, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2006, čj. OAM-967/VL-07-04-2006. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl jako zjevně nedůvodnou žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud podle § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být kasační stížnost podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden jeho novelou č. 350/2005 Sb., s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 36, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatelka (v řízení před krajským soudem je označována jako „žalobce“ a je o ní pojednáno v mužském rodě – pozn. soudu) v kasační stížnosti uvádí pouze obecná tvrzení, podle nichž měla být pronásledována z důvodu její příslušnosti k určité sociální skupině, uprchla, neboť se odmítla podřídit sociálním omezením, která představují pronásledování. Pronásledování prováděly některé složky obyvatelstva a tato jejich činnost byla tolerována ze strany úřadů. Nejvyšší správní soud v dané souvislosti odkazuje na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2004, č. j. 6 Azs 41/2004 - 67. Stěžovatelka dále v obecné rovině namítá, že byl žalovaným neúplně zjištěn skutkový stav, ohledně této námitky Nejvyšší správní soud odkazuje na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2004, č. j. 7 Azs 124/2004 - 45, publikovaném pod č. 349/2004 Sb. NSS. Stran žádosti stěžovatelky o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud uvádí, že od 13. 10. 2005 má *ex lege* podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek každá kasační stížnost směřující proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva vnitra ve věci mezinárodní ochrany.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností podle Nejvyššího správního soudu kasační stížnost svým rozsahem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Nejvyšší správní soud ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. shledal nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu